

■ Yavuz Bülend Bakiler
Türkiyə

GEÇƏ YARISINDA BİR YALQIZ ADAM

Bu qərib, kimsəsiz, bəxtsiz şəhərdə
Sevməzdin hər axşam mey içənləri.
Və kimsə görməzdi o zaman sənə
İçində çəkişən, döyüşənləri.

Bir qız sevdin onda şeirlər qədər,
Miniatür görkəmi zərif və incə.
İçin-için yandın yaxıldın hədə,
Nazlı görüşünə gizli gedincə.

İndi dərdlərini dağıda bilmir
Qəm kimi çəkdiyin siqarlar belə.
Ağrını, acını sağalda bilmir
Dolaşdığın yollar, axarlar belə.

Bütün sevdiklərin qeyb olub getdi,
Ömründən tənhalıq, təklik barındı.
Ağlayıb, sıtqayan çocuqlar kimi
Yalqızlıq böyüdü baxışlarında.

Əvvəllər belə də deyildin axı,
İndi mahnıların yandırır yaxar.
Bir zülmət otağa sızılıb axan
Odlu göz yaşından qeyri kimin var?